

EINDVERSLAG DER COMMISSIE VAN RAPPORTEURS
over het ontwerp van wet tot nieuwe regeling van de organisatie en procedure van de Centrale Raad van Beroep en de raden van beroep. (Beroepswet.)

Nadat het Voorlopig Verslag der Commissie aan de Regering was medegedeeld, is van haar ontvangen de navolgende

MEMORIE VAN ANTWOORD

Het verheugt de ondergetekenden, dat het ontwerp in de afdelingen der Kamer bij vele leden instemming heeft ontmoet. Bij de waardering, door deze leden geuit voor het werk der Herzieningscommissie Beroepswet, sluiten zij zich gaarne aan. Zij koesteren de verwachting, dat een regeling overeenkomstig het huidige ontwerp een deugdelijke grondslag zal geven voor de verdere ontwikkeling van de administratieve rechtspraak op het gebied der sociale verzekering.

Dat de naam „Centrale Raad van Beroep” niet in ieder opzicht bevredigend is te achten, is door de ondergetekenden aan de Tweede Kamer geredelijk toegegeven. Aan de van die zijde voorgestelde benaming zijn echter evenzeer bezwaren verbonden. Een werkelijk goede naam voor het bedoelde rechtsprekende college is in de gedachtenwisseling nog niet naar voren gekomen. Zolang nu een volkomen bevredigende benaming niet gevonden is, ligt het voor de hand geen wijziging te brengen in de thans geldende naam. Iedere verandering van naam betekent immers niet alleen een breuk in de traditie, maar schept ook, althans gedurende enige tijd, de mogelijkheid van verwarring. Het verdient derhalve aanbeveling tot het invoeren van een nieuwe naam slechts over te gaan, wanneer men er van overtuigd is, dat de verandering een verbetering is. De naam „Centrale Raad van Beroep” heeft zich in den lande een goede klank en daarmee een burgerrecht verworven.

Van de aan 's Raads rechtspraak elders gewijde beschouwingen hebben de ondergetekenden zich niet alleen bij de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer gedistantieerd, maar zij hebben deze ook in de Memorie van Toelichting niet voor hun rekening genomen. Zij hebben gemeend die beschouwingen te moeten vermelden, ten einde aan de Staten-Generaal een historisch juist beeld te geven van hetgeen aan de totstandkoming van het ontwerp der Herzieningscommissie Beroepswet is voorafgegaan.

Het benoemingsbeleid ten aanzien van de Centrale Raad van Beroep evengoed als ten aanzien van andere rechterlijke colleges zal gericht blijven vooreerst op het aantrekken van bekwame kandidaten en voorts, zoveel mogelijk, op een evenwichtige schakering van wereld- en levensbeschouwelijke aard onder de leden van een college.

De vraag zal worden bestudeerd of er voldoende aanleiding bestaat een herziening van de Ambtenarenwet ter hand te nemen in aansluiting aan die van de Beroepswet.

Tenslotte dringen leden der Kamer er op aan, dat aan de vaste deskundigen van de Raden van Beroep enige aanwijzing zal worden gegeven met betrekking tot een tweetal punten. Wat het eerste dezer punten betreft, kan een zodanige aanwijzing worden gegeven bij de algemene maatregel van bestuur, bedoeld in artikel 144 van het wetsontwerp. Dit artikel laat echter geen vrijheid om bij algemene maatregel van bestuur uitbreiding te geven aan het voorschrift van artikel 137, tweede lid, dat „de behandelende geneesheer” moet worden gehoord. De interpretatie van dit voorschrift is uiteraard niet aan de ondergetekenden, doch in hoogste aanleg aan de Centrale Raad van Beroep.

Genoemd college heeft op 20 October 1949 (*Administratieve en Rechterlijke Beslissingen* 1949, blz. 686) een zodanige uitleg gegeven aan artikel 106 der Ziektewet (tekst 1935), dat als behandelende geneesheer moet worden gehoord „een geneeskundige, die op grond van verleende geneeskundige behandeling geacht moet worden op de hoogte te zijn van de gezondheidstoestand van de verzekerde en wel in zover, dat deze geneeskundige in staat is gegevens te verstrekken over de vraag, of de verzekerde in staat is om te werken”. Hieraan werd in het onderhavige geval geacht te zijn voldaan door het horen van de specialist. De ondergetekenden willen er bovendien op wijzen, dat ook een geneesheer, die niet als behandelende geneesheer wordt aangemerkt, uiteraard op verzoek van de verzekerde zich in verbinding met de vaste deskundige van de Raad van Beroep kan stellen.

De ondergetekenden hopen hiermede de opmerkingen, welke in het Voorlopig Verslag zijn gemaakt, voldoende te hebben beantwoord.

De Minister van Justitie,

L. A. DONKER.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,

A. A. VAN RHIJN.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

BEEL.

De Minister van Oorlog en van Marine,

C. STAF.

De Minister van Maatschappelijk Werk,

F. J. VAN THIEL.

De Commissie van Rapporteurs heeft gemeend met de mededeling van dit antwoord aan de Kamer haar Eindverslag te kunnen sluiten.

Vastgesteld de 25ste Januari 1955.

ROEBROEK
DIEPENHORST
IN 'T VELD
SCHIPPER.